

A SZAKDOLGOZAT TARTALMI KIVONATA

A kukorica teljesítményének feltérképezése a cink és az urea hatása a kukorica (*Zea mays* L.) hozamára a Közép-Bácskai régióban

Nagy Attila

Mezőgazdasági mérnök BSc, levelező tagozat

MATE Növénytermesztési tudományok Intézet, Agronómia Tanszék – Szent István Campus

Belső témavezető: Dr. Kovács Gergő Péter, egyetemi docens, MATE Növénytermesztési tudományok Intézet, Agronómia Tanszék – Szent István Campus

Külső témavezető: Német Alfréd, konzulens oktató, MATE Zentai Konzultációs Központ

ÖSSZEFOGLALÓ

Az elmúlt években tanúi vagyunk az éghajlatunk változásának, és a gazdák sajnos ezt nagyban érzik, úgy mondván a saját bőrükön. A termelő gazdák rá vannak kényszerülve, hogy fejlesszék tudásukat és alkalmazott módszereiket de legfőképp, hogy változtassanak a sokéves szokásaikon. Az optimális vetésidő, a megszokott április derekáról, előbbre került – sok esetben akár március végére is akár – a talajban lévő nedvesség kihasználása miatt, valamint a kukorica korábbi megtermékenyülése miatt. Ez utóbbi érdekében kaptak nagyobb teret a korábbi tenyészidejű hibridek is – rövidebb vegetációjuknak köszönhetően nagyobb eséllyel kerülnek el a nyári nagy melegeket, amelyek általában június végétől augusztus közepéig szoktak tartani. Így, hazánkban a egyre nagyobb százalékban természetnek korábbi tenyészidejű hibrideket (FAO 300-500) és majdhogynem csak silózásra, bioenergiára és kis arányban csöves betakarításra természetnek FAO 600-as hibrideket, azelőtt a 70-es, 80-as és 90-es években a FAO 600-as és 700-as hibridek voltak a leggyakrabban termesztettek.

Az éghajlat kedvezőtlen hatása mellett a gazdák sorsát nagyban nehezíti az aktuális piaci helyzet ezzel is tovább kényszerítve a gazdákat arra, hogy újabb változásokat és technológiákat iktassanak be a mindennapjaikba.

Diploma munkám célja is ezen alapult – szerettem volna bemutatni és megvizsgálni, hogy egyes tápanyag elemek mi módon és milyen mértékben tudnak kihatni a termés növekedésre és ezáltal a magassabb és biztossabb haszon elérésére.

Az kísérlet vitathatatlanul mutatja, hogy egy elem alkalmazása (ebben az esetben a cink) igen is meghozza a várt eredményt. Hiszem, és tapasztaltam, hogy ezen elem beiktatásával a kukorica termelésbe, különösképp az aszályos esztendőkből, jelentősen nagyobb és biztosabb termést tudunk elérni. Azért azt is le kell szögezni, hogy nem csak egy elemre kell fektetni a hangsúlyt hanem tulajdonképp az összes elem egyensúlyba hozása a talajban, a talajélet és talajminőség javítása a végső cél.

Minden termelő gazdának, az élelem biztosítása mellett, egyik fő feladata és célja a termőterületek javítása, fenntartása és megőrzése kell hogy legyen, hogy a talajunkat jó állapotban adjuk át a következő nemzedéknek.